

Sygn. akt XVI. K. 148/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: Sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Pawła Gryzieckiego

po rozpoznaniu w sprawie skazanego P. W.

wniosku w przedmiocie wydania wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie;
2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany P. W. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach: Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej sygn. akt II. K. 115/13 oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt XVI. K. 196/13. Skazany wniósł, by przy wydawaniu względem niego wyroku łącznego znalazły zastosowanie przepisy Kodeksu Karnego po nowelizacji, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy ustalił z urzędu, iż P. W. był skazany czterema wyrokami jednostkowymi:

1. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie II. K. 395/08 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, popełnione w dniu 9.05.2008 r., na karę 7 miesięcy ograniczenia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie II. K. 128/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 290 § 2 kk, popełnione w dniu 11.01.2013 r., na karę grzywny w wymiarze 30 stawek po 10 zł, która została następnie zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 15 dni;
3. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie II. K. 115/13 za ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnionych w dniu 11.01.2013 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 lata, przy czym postanowieniem z dnia 9 września 2014 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
4. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie XVI. K. 196/13 za przestępstwo z art. 280 § 2 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. sygn. akt XVI. K. 190/14 Sąd Okręgowy w Poznaniu w postępowaniu w sprawie wydania wyroku łącznego obejmującego wyżej wymienione wyroki na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego karę orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI. K. 196/13 oraz na podstawie art. 35 § 1 kpk w zw. z art. 569 § 1 kpk w pozostałym zakresie uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Środzie Wielkopolskiej jako właściwemu do jej merytorycznego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r., które uprawomocniło się dnia 20 maja 2015 r. w sprawie II. K. 76/15 umorzył postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego względem P. W., które obejmowało skazania prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej w sprawach II. K. 395/08, II. K. 128/13 oraz II. K. 115/13. Sąd Rejonowy orzekający w sprawie II. K. 76/15 zestawiając daty poszczególnych wyroków skazujących, daty popełnienia przestępstw oraz rodzaje wymierzonych kar jednostkowych stanowczo stwierdził, iż w przypadku P. W. brak jest podstaw prawnych do orzeczenia jednej kary łącznej.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Karę łączną zaś, w myśl przepisu art. 85 kk orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy – chociażby nieprawomocny – wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega przy tym wątpliwości, że problem powagi rzeczy osądzonej może wystąpić w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu do wydania wyroku łącznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt V KK 340/07, LEX nr 476447, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r., sygn. akt V KK 458/2004, LEX nr 159367, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., sygn. akt V KK 151/2005, LEX nr 157208). Tak więc zastosowanie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego zdecyduje o powstaniu ujemnej przesłanki procesowej o charakterze bezwzględny w każdym przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania w tej kwestii na podstawie art. 572 k.p.k., dojdzie do rozpoznania wniosku domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 326/2004, LEX nr 141340).

W przedmiotowym postępowaniu nie ma możliwości zastosowania przepisów Kodeksu Karnego w brzmieniu po nowelizacji, która weszła w życie dnia 1 lipca 2015 r. o co wnosił sam skazany w złożonym przez siebie wniosku o wydanie wyroku łącznego. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, który stanowi, że przepisów znowelizowanych nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wszystkie wyroki skazujące orzeczone wobec P. W. zapadły przed dniem 1 lipca 2015 r. i w odniesieniu do nich zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu Karnego sprzed nowelizacji.

W niniejszej sprawie wobec skazanego P. W. zapadło już prawomocne postanowienie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmujące te same skazania co w niniejszej sprawie, co powoduje konieczność umorzenia postępowania w tej sprawie w związku z wystąpieniem powagi rzeczy osądzonej.

Z uwagi na fakt, że w swym wniosku skazany P. W. powołał te same wyroki skazujące, które były już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI. K. 190/14 oraz Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej w sprawie o sygn. akt II.K.76/15, a jednocześnie nie został skazany żadnym nowym wyrokiem, który mógłby zmienić jego sytuację procesową, w rozpoznawanej obecnie sprawie zaistniała powaga rzeczy osądzonej zobowiązująca Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

W konsekwencji, wobec stwierdzenia, iż w niniejszej sprawie zachodzi ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie – punkt 1 części rozstrzygającej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 2 części rozstrzygającej postanowienia.

SSO Agnieszka Kędzierska